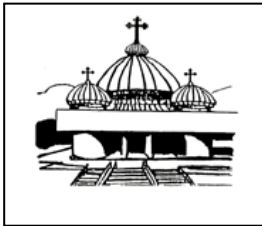

В і с т і У к р а ї н с ь к о ї К а т о л и ц ь к о ї П а р о х і ї С в я т о ї П о к р о в и
St. Mary's Church Bulletin

40 Notre Dame Ave., Sudbury On, P3C 5K2 Parish Tel. (705) 675-8244

Website: www.saintmarysudbury.com

Email: stmaryssudbury@yahoo.ca

<https://www.facebook.com/stmarysukrainiancatholicchurchsudbury>

Pastor: Fr. Petro (Peter) Bodnar

DIVINE LITURGY:

SUNDAY: 9:00 a.m. (Ukrainian) **SUNDAY** 10:30 a.m. (English)

SATURDAY : 4:00 pm (English)

Confession: Before Divine Liturgies 9:00 am and 10:30 am on Sundays or anytime upon request.

Baptisms & Marriages: By prior arrangement (at least 1 year before the marriage date), through the parish office.

Visitations & Anointing of the Sick: Please notify the office if a member of your family is in need of a visit.

July 19, 2020

Epistle: **Romans 15: 1-7** Gospel: **Matthew 9:27-35**

Prayer Intentions

Sunday	9:00 am	For Parishioners
	10:30am	+Maria Pawluch – Dorothy Pawluch
Monday	9:30 am	No Divine Liturgy
Tuesday	9:30 am	No Divine Liturgy
Wednesday	9:30 am	No Divine Liturgy
Thursday	9:30 am	No Divine Liturgy
Friday	9:30 am	No Divine Liturgy
Saturday	9:30 am	No Divine Liturgy
Sunday	9:00 am	For Parishioners
	10:30 am	For health of Joe Paquette – kitchen volunteers

THANK YOU – to all for the great celebration and all the birthday wishes. Fr. Peter

Дякую – щирозеречно дякую всім за побажання з нагоди мого дня уродин.

When Jesus realized this, he withdrew from that place. (Matthew 12:15)

We all know about the “fight or flight” reaction. It’s triggered when a person encounters a dangerous situation, and it energizes that person to either combat the threat or flee from it. In today’s Gospel, Jesus learns of a plot against his life and seems to choose “flight.” He leaves the synagogue and withdraws from the town.

Jesus certainly doesn’t fight these Pharisees, but he doesn’t flee either. He chooses to avoid confrontation and press on to advance his mission. He continues preaching the good news to Jews and Gentiles alike—and “he cured them all” (Matthew 12:15). He shows patience rather than confronting his detractors, probably hoping they will come to believe in him. And so by withdrawing, he fulfills Isaiah’s words about the Servant of the Lord. Let’s take a look at what that means for us.

He will not contend or cry out (Matthew 12:19; Isaiah 42:2). Jesus could have corrected these Pharisees on the spot. He had all the authority and wisdom to win every argument—but he didn’t. He simply backed away. Jesus knew their hearts; he gave them time. Sometimes Jesus’ message causes us to struggle, as it did those Pharisees. But Jesus will give us space too. He doesn’t contend with us or heap condemning words on us. He is patient; he allows us time to learn his ways.

A bruised reed he will not break, a smoldering wick he will not quench (Matthew 12:20; Isaiah 42:3). Jesus must have felt angry when the Jewish leaders rejected him. But he didn’t want to crush what little openness they had. We too might feel bruised when God shows us our sin. Our faith might be smoldering too, rather than blazing brightly. How comforting that Jesus does not reject us in our brokenness or abandon us because of our weak faith! He wants only to bring us closer to himself. He is ready to heal our wounds and strengthen our faith. Today, the same Jesus who was patient with the Pharisees waits for you. Open your heart to him.

“Jesus, heal my bruises and fan my smoldering wick into flame.”

Неділя 7-ма після П’ятдесятниці

Мт. 9, 27–35: «Слідом за ним пустилися два сліпці й кричали: “Помилуй нас, сину Давидів!”»

Можемо собі уявити ситуацію, в якій натовп так обступив Христа, що до Нього годі було досягнути. А тут два сліпці, які голосно кричали, бо хотіли докричатися до Господа, просячи Його про зцілення і про помилування. І саме через їхній крик Ісус зцілив їх.

Цей уривок дуже важливий для нас. Ми щось у Господа попросимо, помолимося, і коли відразу не отримуємо, то відступаємо. Є в нас якась проблема, ми сказали Богові, промовили молитву, пішли до церкви чи прочитали псалом і далі замість бути витривалим в своєму проханні зупиняємось.

На прикладі цих сліпців можемо побачити їхню настирливість, наполегливість, впертість в своєму проханні. Часто Бог нам щось не дає відразу, щоб ми самі для себе пересвідчилися чи нам про це дійсно йдеться, чи ми наполегливі у цьому

проханні. Тому так само наполегливо, як ці сліпці, прохаймо і благаймо Господа, і Господь завжди нам дасть!

Рим. 15, 1–7 «Ми, сильні, мусимо нести немочі безсильних»

Нам непросто сприймати свої слабості та обмеженості, а де вже слабості інші інших! Ми завжди хочемо і очікуємо, щоб інші поступали досконало. Але саме в цьому криється вся небезпека. Ми хочемо, щоб інші поступали досконало там, де ми самі недосконалі.

Тому пам'ятаймо, що тих немічностей і слабостей нікому з нас не бракує. Так, ми маємо свої сильні, поважні сторони, але маємо також і свої слабості та обмеження. Вміймо з покірною ці слабкості інших прийняти, і так само інші будуть приймати наші обмеження і слабкості, носити наші немочі.

+Венедикт

DAILY MEDITATION: MATTHEW 13:24-43

The kingdom of heaven is like . . . (Matthew 13:31, 33)

In his parable of the weeds among the wheat, Jesus confirms what we already know to be true: evil exists in the world. We see evidence of it all around us. Sometimes it even seems as if evil is winning out. Will the weeds eventually choke out the wheat and overrun the field of God's kingdom?

Jesus assures us that it will not. In the end, the angels of God will sort the good from the bad, and evil will be destroyed forever (Matthew 13:41). The fact is, by his death and resurrection, Jesus has already won the victory over evil. Someday God's kingdom will reign over all the earth.

Meanwhile, how can we hasten its coming? It's significant that after telling the first parable about the weeds and the wheat, Jesus tells two more parables about the kingdom of heaven. It's like a tiny mustard seed that grows into a large bush (Matthew 13:31-32). It's like a little yeast that leavens a whole loaf of bread (13:33). These are hopeful images! God's kingdom isn't static. It begins in many small ways and then grows and grows.

You have a part to play in its growth! With every prayer, with every act of faith, with every good deed, you help to build the kingdom of heaven on earth. Making time for prayer, worshipping at Mass, helping the poor, sharing your faith, reaching out to a friend in need, speaking out in defense of life—in these ways and more, you can participate in growing God's kingdom. Yes, they can seem like small things. But so are the mustard seed and that little pinch of yeast.

So don't get discouraged by the evil you see, and don't give up hope. Believe that your small acts of faithfulness really do make a difference. And taken together with other believers, they become a mighty force in choking out the weeds of this world.

“Lord, may your kingdom come!”

В Євангелії сьомої неділі по Зісланні Святого Духа (Мт 9, 27-35) ми бачимо Ісуса Христа, Який зближається до людини, яка за Ним плаче, яка чекає зцілення. У Святому Письмі ми бачимо образ Бога, Який спішить до людини. Наш Бог – не є Богом, замкненим самим у собі. Святе Письмо каже, що Бог – світло і в Нього жодної темряви немає. [...] У своєму Синові Єдинородному Господь Бог звертає до нас своє відвічне Слово. Бог не є безмовним, не є німим, коли бачить біль людини і чує її голос та прохання про допомогу. Він посилає своє Слово. Він сам є Словом. Христос – Слово Отця, скероване до кожного з нас.

У сьогоднішньому Євангелії йдеться про два оздоровлення. З одного боку, Господь Бог повертає зір сліпцям, які благають Його молитвою про помилування. А з другого боку, ми бачимо оздоровлення глухонімого, одержимого духом, що позбавляв його і дару спілкуватися, і дару чути. Можна сказати, що в цих двох чудах Господь Бог каже нам одне і теж. Він зціляє здатність людини бачити і чути Бога. Він зціляє здатність людини спілкуватися з Богом, приймати світло, яке від Бога до людини скероване, а також мати слово, бути словесною людиною, яка у собі носить Слово Боже, Його чує і Ним промовляє до цього світу.

Часто так стається, що інколи ми, які бачимо, чуємо і говоримо, в певний момент свого життя сліпнемо і німіємо, коли перестаємо бачити Бога і чути Його Слово. Ми сліпнемо, коли наша злість, наші гріхи, наші пристрасті затемнюють нам очі. Ми німіємо, коли говоримо неправду, пустословимо. Каже Господь, що людина на Страшному суді здасть звіт за кожне слово, яке вийшло з її уст. На іншому місці Господь каже: «Не те, що входить в людину, її опоганює, але те, що з неї виходить». Тобто злі думки, слова, діла, все те, що виходить з її серця, і робить людину темрявою. Пророк Ісаїя каже: «Очима будуть дивитися і не побачать, вухами будуть слухати і не почують». Замовкне людина у своїй здатності промовляти, якщо вона відокремлює себе і своє життя від Господа Бога. Але Ісус спішить назустріч, стає нашим Світлом, нашим Словом, відкриває нам здатність бачити присутність Бога між нами і чути слово Боже, яке Він вкладає в наше вухо. «Слухай Ізраїлю, бо Господь Бог до тебе промовляє!» – це був один з найважливіших закликів до старозавітного Божого люду.

[...]

З проповіді Блаженнішого Святослава під час Божественної Літургії в Ждині (Польща) на «Ватряному полі» з нагоди відзначення 70-ліття акції «Вісла» (23.07.2017). [Аудіо запис](#)